

Actie of actief

Dodewaard heeft zo z'n historie als het om actievoeren gaat. Een jaar of dertig terug was dit dorp het toneel van felle protesten tegen de kerncentrale. Lang niet alle dorpsgenoten stonden daar overigens bij te juichen; het gros van de actievoerders kwam van verre en maakte er volgens velen een grote bende van. Dat was toen, zou je zeggen. Maar er is een wat rare parallel.

Eén dorpsgenoot was een zeer hardnekkig tegenstander van de centrale, en liet dat ook overduidelijk merken: hij bewerkte de politiek, strooide met nee-bedankt-stickers, liet de demonstranten in zijn tuin hun tenten opslaan en timmerde, jawel, een grote doodskop op zijn voorgevel. Kortom, hij voerde stevige actie. Zijn huis vormde het episch centrum van het protest. *Op de barricaden!!*

Tja, en het toeval wil dat zijn huis..... nu het mijne is!

Toeval? Of speelt de geschiedenis hier een raar spel? Zit het hier in de muren? Is de grond waarop ik leef behekst? Soms vraag ik me dat af. Hardop. Onlangs bijvoorbeeld nog, toen ik zo'n gele sticker lospeuterde van een oude deur: "Jo, wat doe je nou allemaal, is dat *Dijkbewaking* wel jouw ding? En dan nota bene ook nog als vóorzitter!?"

Mijn spandoekbereidheid is nooit groot geweest. Dat was meer iets voor anderen. En het Malieveld ken ik enkel van TV. Speldjes heb ik vroeger wel gespaard. Honderden, op een stuk tempex. Maar het ban-de-bom-speldje zat daar nooit bij.

Mijn historie vertoont dus, in tegenstelling tot die van mijn woning, geen enkele link met actie, protesteren of zelfs maar demonstreren. Een lacune volgens sommige naaste vrienden, maar ik doe het ermee. En mijn politieke stellingnames laten niet zelden terugtrekkende bewegingen zien. Je zou ze zelfs laf kunnen noemen. Kortom, op voorhand niet echt een voedingsbodem waarin burgerlijke betrokkenheid welig kan tieren.

Maar toch.

Sinds een paar maanden spring ik in de bres voor behoud van natuur en leefbaarheid in en rond ons dorp. Ik overleg met bestuurders, bezoek bedrijven en partijfracties, ben aan het netwerken, lobbyen, vergaderen, strategie uitdenken, weer vergaderen, enzovoort, enzovoort.

Voerde ik nou actie? Ik heb het niet zo op dat woord. Wanneer onze vereniging in de pers 'actiegroep' wordt genoemd, heb ik 'm eigenlijk gelijk al zitten. Blèh! Maar een antwoord, nee dat had ik ook niet. Tot 29 maart. Toen verzamelden ruim tweehonderd burgers zich in een hal van De Waalwaard voor de bewonersavond. Ruim tweehonderd mensen. Ze stonden niet te stampvoeten, te schreeuwen of te wapperen met spandoeken, nee, ze waren goed geïnformeerd. Ze stelden zeer relevante vragen. Ze legden bestuurders het vuur na aan de schenen. Ze gaven niet alleen aan wat ze niet willen, maar maakten ook duidelijk wat wél van belang is. Betrokken, kritisch en geïnteresseerd. Voerden ze actie? Nee, ze waren *actief*. Actief betrokken bij wat hen raakt. Omdat ze hun leefomgeving van belang achten. *Actie of actief*. Eén letter en de klemtoon kunnen een hoop verschil maken.

Ik ben eruit. Ik ben actief. *Dijkbewaking* is mijn ding. Samen met vele anderen. Gewoon, omdat dat een goede zaak is. En omdat onze leefomgeving *onze* leefomgeving is. Dodewaard is niet dood, en ook niet dood. Om maar 's een

ouderwetse, maar in dit geval zeer toepasselijke spreuk van stal te halen: wie daar bruuske plannen mee heeft, heeft buiten de waard gerekend.

Ik ben van plan om nog flink en lang actief te blijven. Samen met u en met vele anderen. Gewoon, omdat dat een goede zaak is.

Maar mocht het er overigens tóch ooit van komen dat u een of ander schild op mijn voorgevel gespiegeld ziet, dan moet u me echt gaan waarschuwen. Want dan ben ik te ver doorgeschoten en alsnog slachtoffer van mijn *haunted house*.

Johan Haverdings